Pořadové číslo vyloužované fakultou	1	2	3	4	5	6	7	8	9
VOLBY 2020 do Akademického senátu FHS UK									
Jak se jmenuješ?	**David Jelínek**	**Adam Vostárek**	**Felix Geisler**	**Tatiana Badurová**	**Agáta Hrdličková**	**Ondřej Nývlt**	**Kandidát/ka odstoupil/a**	**Mé jméno je Kateřina Mašková, v neformálním kontaktu preferuji oslovení "Káťa" :-)**	**Marek Skála**
Co studuješ?	Navazující magisterský obor Obecná antropologie (v nové akreditaci Antropologická studia)	Phd. Obecná antropologie – integrální studium člověka	Jsem v prvním ročníku magisterského programu Filosofie v kontextu humanitních věd.	Som vo štvrtom ročníku na doktoráte, študujem filozofickú antropológiu.	Genderová studia, kombinovaně	Studuji SHV, jsem ve 3. ročníku		Na FHS UK jsem letos v kombinované formě nastoupila do navazujícího magisterského oboru Genderová studia. Současně jsem i studentkou v 5. ročníku prezenční Psychologie na PedF UK.	Doktorský program: Soudobé evropské kulturní dějiny. Zabývám se problematikou proměny neformálních institucí v období ekonomické transformace a konsolidace prizmatem drobného podnikatelstva. Také se věnuji dějinám tohoto stavu v období let 1948-1989.
Kdo jsi?	Jsem jeden z těch, kteří chtějí ze studia na naší fakultě získat maximum. Věnuji se zejména historické a filosofické antropologii. Chodí jsem v rámci tříčlenýku na Geocaching. Na zkoušky jdu vždy až potě, co mám pocit,že jsem látku zvládnul. Byl jsem na Erasmu v Reykjavíku a v Bordeaux. Vedle Antropologie studuji ještě učitelství pro střední školy (o této možnosti bych chtěl jakožto senátor také rozšířit povědomí).	Studuji prvním rokem Phd na Fhs, přičemž oba předchozí tituly jsem taktéž získal tam. Co se týče studentských aktivit, figuruji v obou spolcích, které jsou na FHS k nalezení. V Koridoru, který jsem pomáhal zakládat, zastávám funkci pokladníka. Ve spolku Studenti FHS jsem dříve vedl časopis HUMR, nyní se věnuji tzv. Tvůrčí sekci, ve které se snažíme rozvíjet umělecká nadání všech, kteří o to mají zájem.	Jsem v prvním ročníku magisterského programu Filosofie v kontextu humanitních věd.	Som vo štvrtom ročníku na doktoráte, študujem filozofickú antropológiu.	Genderová studia, kombinovaně	Jsem feministka a zastánkyně marginalizovaných skupin. Věřím v rovnost příležitostí a v to, že všichni na zeměji jsou si rovni, a to s ohledem nejen na lidstvo samotné, ale na planetu jako celek. Také jsem lektorka a metodička primární a sekundární prevence v oblasti homofobie, transfobie, rasismu apod.	Jsem student SHV ve 3. ročníku. Zajímá mě antropologie v nejširším smyslu slova.		To je skvělá otázka. Při definici sebe samé považuji za nejdůležitější charakteristiku skutečnost, že jsem člověk – se vší lehkostí i tíží, jež lidské bytí obnáší. Jsem člověk, který je přesvědčený, že není černobílé (proto nemám ráda jakékoli škatuľkování) a který věří v autenticitu, v dobro a v lidi. V dluhé mám ocean a hvězdnou oblohu, v žlátch kofein a doma spousty knih a pothosů. Když zrovna netrávím čas studiem (což není zase tak často), obvykle se toulám Prahou a fotím, čtu si, nebo (v těch několika vzácných zbývajících hodinách) spím.	Doktorský program: Soudobé evropské kulturní dějiny. Zabývám se problematikou proměny neformálních institucí v období ekonomické transformace a konsolidace prizmatem drobného podnikatelstva. Také se věnuji dějinám tohoto stavu v období let 1948-1989. Ahoj, jsem Marek, mám holku, miminko a buldočku. Moje akademická dráha začala před lety na FSV UK (Soudobé dějiny), odsud jsem zamířil na FHS rozšířit si obzory pomocí metody orální historie. Po úspěšném absolvování jsem šel na PF kde jsem strávil dva roky studia práv. Následovala přihláška na doktorské studium na FHS. Na to se nyní také plně koncentruji, ty dva splněné roky buď počkají nebo propadnou, to se teprve uvidí. Mimo doktorát pracuji v našem rodinném velkoobchodě alkoholem a tabákem a od toho se vlastně odvíjí i téma mé disertace, drobné podnikatelstvo.
Proč kandiduješ?	S novou budovou přichází nová témata. Je potřeba vzít "nový začátek" za správný "konec". FHS v posledních letech prochází poměrně drastickými změnami a jako absolvent dřívější akreditace mám porovnání s tím, jak to (ne)fungovalo dříve. Chci pomoct při vytváření moderní podoby studia humanitních věd.	Domnívám se, že v dnešní době, snad více než kdy dřív, je potřeba řádně zastupovat studenty na akademickém senátu FHS. Chtěl bych pokračovat ve šlépějích Magdy Voldřichové, která snad jako první získala studentské kuriú potřebnou vážnost. Mým cílem je tak zasadit se o to, aby studentští senátoři tvořili jeden koherentní celek se svou vlastní agendou, se svými záměry a cíly.	Před dvěma lety jsem byl zvolen senátorem a za tu dobu jsem se stihl v senátu a jeho fungování aspoň trochu rozkoukat. Tehdy jsem nebyl zvolen s nějakou agendou a vlastně ani teď žádnou konkrétní agendu nezastupuju. Jediné, co můžu nabídnout je, že budu důstojně zastupovat studenty, jak to činím do současnosti.	Situácia na FHS sa vyhrocuje, vidím to na všetkých troch frontoch - ako študentka, ako tajomníčka i ako učiteľka. Myslím si, že všetko stojí a padá na dobrej komunikácii, otvorenosti, transparentnosti a odvahe a čestnosti diplomatiky, no jasne zastávať svoj názor. Študujúci teraz viac než kedy inokedy potrebujú, aby ich v senáte zastupoval niekto, kto tieto hodnoty zastáva i praktiky, nielen formálne. Pre všetko toto čím potrebu, aby som sa po desiatich rokoch na FHS dala na to kandidovať.	Už jsem v senátu dva roky a ráda bych pokračovala v práci, kterou jsme jako studentská kurie započali. Zjistila jsem totiž, že prosazení větších strukturálních změn není tak jednoduché, jak jsem možná trochu naivně předpokládala před dvěma lety. Zároveň jsem lépe zorientovaná ve fakultním dění, a tedy čím dál kompetentnější řešit problémy či prosby studujících.	Protože mi na fakultě záleží a senát považuji za důležitou instituci.	Je pravda, že v akademickém prostoru FHS UK se zatím pohybuji jen krátce; navíc jsem se s ním dosud měla možnost seznámit pouze v online podobě. Už nyní však, na základě zkušeností (vlastních i zprostředkovaných spolustudujícími kolegyněmi) s fakultním systémem studia, cítím silnou potřebu, reflektovat na akademické půdě téma psychického zdraví a nezdravé studujících. V případě svého zvolení do AS jsem zde odhodlána lobbovat za vzdělávací prostředí vstřícnější k psychice studujících: zavedení adekvátních forem psychologické a krizové podpory na fakultní úrovni, střízlivější studijní nároky (zejména pro "kombinované" studující) a lepší dostupnost individuálního studijního plánu studujícím s psychiatrickou diagnózou. Za další velmi podstatnou charakteristiku akademického prostředí odpovídajícího (nejen) roku 2020 pak považuji rovné podmínky všem studujícím - jak k přístupu ke vzdělání a v průběhu vzdělávacího procesu, tak i ve způsobu zakončování jednotlivých předmětů a následném pedagogickém hodnocení těchto výsledků. Na půdě AS bych se ráda pokusila prosadit transparentní hodnocení formálních studijních výkonů (tedy zkoušek a seminárních prací). Vyučující by studujícím do SISu krom známky zapisovali i krátké verbální zhodnocení silných i slabých stránek jejich výkonů, aby bylo vždy hned zřejmé, k jakému faktoru v rámci studijního výkonu se daná známka ponevýce vztahuje. V rámci snah o vymýcení diskriminace ve vzdělávacím prostředí bych se ráda zasadila i na problematiku sexuálního obtěžování na akademické půdě - jeho prevenci, ale i podporu jeho obětem. V neposlední řadě považuji za důležité vzájemné provázání studujících a vyučujících napříč jednotlivými obory, čemuž bych ráda napomohla svým zamýšleným fotografickým projektem, který by vyzdvihoval to, co máme společné.	Původní impulz byla druhá uzávěra. Chtěl jsem mít možnost ovlivnit dění na fakultě ve prospěch jejích členů. Protože ač máme novou budovu, fakulta jsou především lidé a jejich práce. Původní myšlenky byly "partizánské" a přemýšlel jsem jak poloklandně nechat fungovat například knihovnu. Začal jsem však také přemýšlet obecněji, co bych chtěl změnit a zároveň si myslím, že je to ve prospěch všech členů fakulty. A výsledkem toho je můj program.
Co je pro tebe FHS?	FHS je pro mě zejména instituce, ve které jsem se z dítěte žáka stal dospělým studentem. Pročil jsem díky FHS za prvá studentská léta, bydlení na kolejí, studium v zahraničí, nekonečné vysedávání v knihovnách a studovnách. Je to místo, kde jsem získal své vzdělání. Je to pro mě skutečná matka Zivitelka (alma mater).	Alma Mater – FHS mi upřímně změnila život od základů. Rád bych ji to, co mi dala, vrátil právě formou dobré práce v AS.	Škola, v níž se napíhuje širší význam toho slova. Možnost svobodně studovat široké spektrum lidských znalostí. Najít/ověřit této možnosti, která vede k vůestranněmu rozvoji člověka, a tak cílí to nejzevnější, co vzešlo z evropské tradice.	Keď som pred desiatimi rokmi odišla z nádoru domu na samote u lesa a rozhodla sa študovať v miliónovej Prahe, bolo to veľmi náročné. Nikoho som nepoznala, všetko bolo pre mňa nové. Iefaka FHS, jej prístupu a ľudom som si tu časom vybudovala nový domov. Na FHS som nadšia tie najlepšie a najpevnejšie priateľstvá a dokonca i lásku. Mala som to šťastie, že sa FHS sa mi dostalo príležitosť rozvíjať sa osobnostne i profesionálne.	FHS je moje srdcová záležitost posledních sedm let mého života. Cením si toho, že se na jedné fakultě potkaly tak unikátní obory jako gender, studia občanského sektoru, filosofická antropologie nebo třeba sociální a kulturní ekologie. Proto mi velmi záleží, aby nedostatky, které se zákonitě čas od času objevují, nebyly zametány pod koberec, ale aby se pracovalo na neustálém zlepšování studijního i vědeckého prostředí.	Ojedinělý prostor v univerzitním vzdělávacím systému, kde se humanitní vědy setkávají na jednom místě.	Občas se říká že FHS je „neuštěčená": není totiž primárně továrnou na pracovní sílu nebo vědecké publikace — účel, ke kterému se univerzity časem přeorientovaly. Taky se říká, že to je fakulta hledající smysl — kdyby jej totiž nadála, přestala by být FHS.	Tak, jak jsem zatím měla FHS UK možnost poznat, mne napadají slova a slovní spojení jako "inspirace", "seberozvoj", "prostor pro dialog" a "vzájemná obohacení", ale taky "stres s počítačem znalců či slov" a "splavková deprivace". Nutno podotknout, že mně pohled je velmi výrazně ovlivněn mnou studovaným oborem, s jiným v rámci fakulty nemám zkušenost.	Je to pro mě ať lidi a prostor, který mi poskytuje možnost realizovat se v badatelském tématu, které by se pravděpodobně jinde setkalo s nepochopením. A to je hlavní deviza fakulty - neklade hranice nejen výzkumnému zaměření. Je to možnost vzdělávat se v širokém spektru vědních oborů.
Liberální studium, (odkaz Pince a Sokola) - ano nebo ne a proč?	Liberální studium ano. Budu se snažit, aby fakulta vyčíslila všemožné vzíže potřebám studentů a pomohla jim, když jsou nejistí nebo na pochybách, když jim studium přestane dávat smysl, nebo si myslí, že na něj nemají. Je pro mě ale důležité, aby studenti stále měli možnost zvolit si to, co chtějí.	Ano, domnívám se, že liberální studium je alfou i omegou studia na FHS. Když to vztáhnu na sebe, je to právě liberální studium, díky čemu jsem dodel až k filosofii, která se nyní věnuji naplno. Je ovšem potřeba vytvořit nástroje pro orientaci v liberálním studiu. Jak vím, prvák se může cítit poněkud přehlcený, když uvidí tu spoustu předmětů. K tomu bych rád na senátu propagoval spolupráci se studentskými spolky, které mohou právě tímto fakultě pomoci.	Ano, neboť to je to, co vtisklo naší fakultě jedinečnou tvář. Liberální studium je ten důvod, proč v roce 2000 mohla vzniknout nejmladší fakulta University Karlovy. Liberální studium je vlastně jakýsi kořen, ze kterého FHS vyrostla.	kandidát/ka na otázku neodpovědělt/a	Ano, to je to, co otliskl FHS tím, čím je. Proto je potřeba tento odkaz pěstovat a rozvíjet. Je třeba odstávat tendenci rozpadnout se na přehledně oddělená odborná pracoviště, z nichž si každé produkuje svůj institucionalizovaný druh vědění — jak se dnes od univerzity očekává.	S koncepcí bakalářského studia na FHS UK nemám osobní zkušenost. Bakalářský diplom jsem na své alma mater (PedF UK) získala v rámci "tradiční" české koncepce vysokoškolského studia - povinných fakultních a katedrálních předmětů, specializovaných povinně-volitelných předmětů a libovolně zvolených volitelných předmětů - a v rámci svého oboru bych určitě nemělnila. Jsem nicméně přesvědčená, že mnohým kolegyním i kolegům "liberální" způsob studia vyhovuje, určitě by bylo lepší, zeptat se na jejich zkušenost (stejně jako na zkušenost těch, kdo by ocenili pevnější strukturaci vzdělávacího programu). Jak jsem již uvedla, nemám ráda černobílé, obecné soudy.	Samozřejmě že ano. Ze všech fakult Univerzity Karlovy je paradoxně ta nejmladší nositelkou tradice artistické fakulty. To je obrovská deviza, která musí být v budoucnosti oceněna. Nyní však stále žijeme ve společnosti, kde převažuje Ricardovský náhled na hospodářství. Mnoho lidí se domnívá, že jedinná ekonomická hodnota přichází od soustružnika a zemědělce. Na tom se však Čtvrtý sektor ekonomiky stavět nedá, od tohoto tu je právě stanovená artistická fakulta.
Distanční výuka - jak ji vnímáš, co vylepšit?	Vnímám ji řeči dnešní doby "z první linie". Pomáhám zajišťovat chod Úvodních přednášek, radím vyučujícím i studentům jak na MS Teams. Věřím, že všechno potřebuje svůj čas, pro některé je to úplně nový svět. Je také třeba individuálně zvážit potřeby jednotlivých pedagogů a studentů. Jeden jediný program (MS Teams) nemusí být vhodný pro všechny druhy předmětů (jazykáři potřebují něco jiného, než historikové). Adboli se i já těším na to, až budu zase v jedné místnosti s kolegy, v některých aspektech distanční výuky vidím velký potenciál. Žijeme v době, kdy není moudré se vyhýbat technologiím.	To je celkem složitá otázka. Domnívám se, že tou jednou věcí, která by mohla situaci zlepšit, je adekvátní informovanost učitelů o jejich technických možnostech. Ono máte totiž mnoho způsobů, jak vést distanční výuku. Můžete se stát youtuberem, můžete pořádat semináře v MS Teams, nicméně můžete klidně vytvořit i podcast. Každému sedí něco jiného a každý má blíž k jiné formě dle svých technických dispozic. Mám za to, že tyto „technické dispozice" by se měly sjednotit, aby každý učitel mohl utvářet svou distanční výuku tak, aby jej forma podporovala i její obsah.	Distanční výuka je v současnosti holt nutností. Jedině, co ji bude moci vylepšit, je přechod zase na prezenční výuku. Vlastně by mě ale zajímala nějaká hybridní forma výuky, která by dokázala vyřešit kapacitu některých kurzů. Kdežtemu sedí něco jiného, takže některým by mohlo stačit na jedny kurzy docházet a druhé třeba poslouchat z domova.	Myslím, že hlavnou nevýhodou distančního štúdia je problematickejšie zapojenie do komunity študujúcich a do obecného diania na fakulte, čo zrejme vedie i k väčšej dezorientácii v rámci štúdia. Jednou zo silných stránok štúdia na FHS je jeho liberálnosť, vybrať si však môže byť pre mnohých ťažším orieškom a platí to zvlášť o dištančných študujúcich. Jedným z vylepšení by bolo zavedenie tutorského programu , kde by starší študujúci (zvlášť doktorandi) pomáhali svojím mladším kolegom a kolegyniam s výberom študijného plánu, vedúcich záverečných prací, projektov a pod.	Mám vcelku dobré zkušenosti. Případné problémy lze vždycky vyřešit s konkrétním vyučujícím a nepřijde mi, že by tu byl nějaký systémový problém (kromě distanční výuky jako takové). Současná situace ukazuje, že distanční výuka v takovém rozsahu, jak ji máme dnes, je vůbec možná — něco, co ještě před rokem bylo docela nepředstavitelné. Nutno však dodat, že distanční výuka je pořád jen nedokonalá náhražka ty prezenční, pro některé studenty/studentky a vyučující nadměrně vyčerpávací a omezující. Vyučující potřebují vidět lidské tváře a některé druhy seminářů se distančně vyučují extrémně obtížně. Proto by měla být prezenční výuka obnovena, jen co to bude možné.	Jsem ráda, že minimálně na genderu je vidět kvalitativní posun od prvních pokusů na jaře k systematické výuce teď na podzim. Zároveň si cením velkého pochopení pro individuální problémy, se kterým jsem se na genderu setkala. Vnímám ale, že je to díky velkému nasazení vyučujících a byla bych ráda, aby pro fungovaná komplexnější podpora ze strany fakulty.	Zatím žiju! :-) … Teď vážně. Nemám sice srovnání s prezenčním výukovým módem, distanční kombinovaná výuka je pro mne ale v každém případě velkou výzvou (omezený počet několikaminutových přestávek v rámci tříhodinových výukových bloků; udržení pozornosti po celou dobu trvání výukového bloku; kontakt a vzájemná podpora s kolektivem v rámci ročníku i oboru zatím pouze online). Moc oceňuji jednotnou výukovou platformu pro všechny předměty, průběžnou komunikaci našich oborových vyučujících se studujícími a jejich rychlou reaktivitu vůči případným dotazům.	Distanční výuka v mém případě probíhá jen mailem. Pouze program pedagogických dovedností je veden přes Zoom. Nicméně distanční výuku vnímám jako velkou příležitost k tomu začít plně využívat možnosti, které nám technologie dávají. Na platformách v současnosti užívaných lze i ve stavu mimo tuto šedou dobu vést výuku částečně prezenčně a kombinovaně. Výuka nemusí být jeden seminář či přednáška za týden. Online prostředí dává možnost kontinuálního vzdělávání, rozložení si učiva do delšího časového horizontu avšak v užších dávkách. Neměl by být problém se v případě nemoci či výjezdu do zahraničí účastnit přednášek online, zatímco spolužáci budou v aule.
Klikací závody a možnost zavedení čekací listiny jako na jiných fakultách UK - co na to říkáš?	Jestli dobře chápu zavedení čekací listiny, pak to neřeší problém klikacích závodů, nebo ano? Do předmětu se stejně dostane ten, kdo se přihlásí jako první, ti ostatní se pak akorát seřadí na listinu. Bylo by to určitě přehlednější, ale by bych neradi, kdyby se to ubíralo podobným směrem jako na jiných fakultách UK - co na to říkáš?	Popravdě, zde jste mě nachytal. :) Osobně jsem nikdy s klikacím závodem neměl problém. Vždy jsem na drzounu přišel na hodinu a s prosíkem v očích se nechal zapsat tam. Nicméně chápu, že mnoha lidem to může činit problémy v jejich profilovém zaměření. Zavedení čekací listiny bych nejspíš neměl, byla-li by vůle mezi studenty, problém podpořit.	Osobně mám pocit, že klikací závody už nejsou to, co bývaly. Dříve byly totiž obohacené o jeden element, který se z tého každosemestrální soutěže vytratil, a tím bylo to, že v nejmenké vhodnou chvíli (tj. na začátku zkoušejí) spadnul celý SIS. Ale žerty stranou. Každý student, který se nestihl zapsat přesně v den zápisu má většinou možnost se zapsat po domluvě s vyučujícím nad stanovený limit. Čekací listiny v zásadě nic nevyřeší, jen se přesune datum klikání. Tento problém by se měl řešit logisticky a přinám se, že na to skutečně nejsem expert.	Zavedenie čakacej listiny a všeobecná zmena postupu zápisov kurzu je jedným z hlavných bodov môjho programu.	Náš SIS nutně potřebuje fungující čekací listinu na zápis předmětů. Klikací závody jsou naprosto zbytečný stres navíc.	"Padá SIS, něco si přej!"	Jednoznačně ano. Zažil jsem zápisy na právnické fakultě, kde jednotlivé skupiny předmětů měly určité časy. Prváci měli zápis povinných předmětů o 18.00, o pět minut později druháci a tak dále. Pak následoval sled povinně volitelných předmětů, poté volitelných. Zápis sice trval hodinu, ale zato systém "nepadal" a na každého se bez nervů dostalo. Zároveň v každému kurzu možnost čekací listiny v případě naplnění kapacity. Myslím, že adaptace tohoto či podobného modelu by měla být cílem i pro naši fakultu a to co nejdříve.
Udělá něco pro to, aby se více studentů zajímalo o dění na fakultě?	Ano. Nechci nabízet to, co asi úplně každý kandidát v předchozích letech. Často to bohužel skončilo dvěma příspěvky na facebooku a pak ticho po pěšině. Rozumím tomu, že záznamy z jednání nemusí být pro každého stravitelné. Rád bych dával k dispozici nějaký stravitelný seznam nejdůležitějších rozhodnutí a debat, ale konzistentně. Lidi také věnují více pozornosti věcem, o kterých mají pocit, že na ně mají vliv. Chtěl bych proto být hlasem všech studentů v senátu a otevírat v něm témata, která trápí konkrétní lidi, kteří mě oslví.	Popravdě přesně o to se snažím po celou dobu studia na FHS. Časopis HUMR, který k tomu vždycky sloužil a který je nyní veden pod taktovkou Dana Kosyáka, skýtá dle mého názoru výbornou platformu, skrze kterou bych chtěl informovat nejen o dění na senátu. Od nynějšího roku bude vycházet vždy online, tedy bude všem bez problémů dostupný.	Zaslužím se o to, že budu vyvíjet tyto méně formální akce, které budují soundležitost studujících i fakultou.	Aktivně se účastním dění na fakultě a vytvářím prostory pro setkávání studentstva. Například organizuji Festival humanity a solidarity, přispívám na Blog hledající smysl, jsem aktivní v obou studentských spolcích a právě spolucakládám tfetí, který se interdisciplinárně zaměří na feministická témata. Na naším oboru pořádám pravidelná setkávání Gender Fridays a spolupořádala jsem neformální letní genderové soustředění. Myslím, že jsou právě tyto mění formální akce, které budují soundležitost studujících i fakultou.	Existuje už mnoho způsobů, jak se studenti/studentky mohou podílet na fungování fakulty — jsou tu (zatím) dva studentské spolky. Myslím, že je správné, aby zapojování studentů/studentek do fakultního života bylo v jejich režii; tyto spolky jsou velice nápomocné a vstřícné vůči jakékoliv studentské iniciativě. Roli studentských senátorů/senátorek by podle mě mělo být sprostředkovatelem mezi senátem a těmito studentskými iniciativami.	Ze všech svých plánů bych zde znovu zmínila svůj zamýšlený fotoprojekt, jímž bych se ráda pokusila propojit světy studujících (napříč obory) a vyučujících. Jinak upřímně doufám, že by studentskou pozornost dokázaly upoutat různé přednášky, diskuse či workshopy věnované již zmíněným tématům psychického zdraví a nezdravé a sexuálního obtěžování, stejně jako možnost dobrovolných, více či méně pravidelných, celofakultních setkání například v rámci čtenářského kroužku...	Nejsem Dominik Feri, takže ani žádnou přímou akci. Chtěl bych se ale zasadit o to, aby konečně došlo k převodu vily Milady na univerzitu. V Troji není moc míst, kde se po škole sejít a do Holešovic či na Letnou přes řeku je to pěšky kus cesty. Případnou rekonstrukcí Milady by mohlo vzniknout skvělé místo setkávání studentů.
Co bys na stávajícím systému studia změnil/a, kdybys měl/a možnost a co ti naopak vyhovuje?	Kouzlo FHS spočívá v tom, že jakmile najdeme v něčem zalíbení, je na koho se obrátit. Líbí se mi to, že na FHS vyučuje neskutečné spektrum odborníků na nejrůznější problematiku. Je ale potřeba vyvinout snahu, je jen na nás, abychom realizovali všechny možnosti, které naše liberální studium ujímá. Vyučující jsou v drtivé většině připraveni nám s tím pomoci. Pokud bych chtěl něco změnit, tak právě v tom smyslu, že fakulta by měla v maximální možné míře studenty k takové aktivitě vybízet a pomáhat jim, když se u nich dostaví nejistota, Životní těžkost a podobně.	Takhle na první dobrou mi systém jako takový případně dobrý. Jsou zde určité konkrétní věci, které je v budoucnu potřeba řešit. Vedle úvodu do historie, který je tématem hned následující otázky, se tak domnívám, že je třeba podporovat kurzy pro rozvoj prezentačních dovedností studentů. A to se zaměřením na akademickou praxi. Dle mého názoru by již magisterský student měl být schopen napsat a důstojně odprezentovat akademickou publikaci.	Pokud mám mluvit o systému jako celku, tak bych na něm nic zásadního neměnil. Pokud bychom se měli zaměřit na jeho jednotlivé části, pak by se dalo měnit spoustu věcí, ale mělo by se přitom stále přihlížet k onomu cíli. Jistě zde mnohokrát padne onen tisíckrát omílaný problém Úvodu do historie.	Otázku po systému štúdia beriem ako technickú a preto je i moja odpoveď technického, praktického charakteru: zmenila by som systém zapisovania kurzov, zasadila by som sa o reformu zdieľaných kurzov (ako tajomníčka som tento podnet podala už v dubnu tohoto roku) a zaviedla onen tutorský program.	Myslím, že stávající systém studia je vymyšlený dobře, jen je velmi náročné se v něm, zvlášť na bakalář, zorientovat. Proto používají za nejdůležitější zpřehlednit informace, případně kontaktní místa, kde se dají informace dohledávat.	Teď mě nenapadá nic konkrétního. Přijde mi, že nová akreditace SHV je v mnoha ohledech změna lepšímu: student/studentky jsou podle tohoto plánu lépe provázaní studiem a nemusí tolik tápat. Líbilo by se mi — ačkoliv to nesouvisí přímo se studiem — kdyby se studenti mohli aktivně podílet na tvorbě prostoru nové budovy. Interiér budovy je zatím pustý a sterilní, bylo by pěkné, kdyby se z toho jednou stal prostor pro výstavy, galerie nebo umělecká díla, aby to byl žijící prostor. A také aby student/studentky nebo zaměstnanci fakulty mohli navrhovat praktické změny v provozu budovy (např. že někde studentům chybí mikrovlnka v bufetu nebo věšáky v učebnách, že v bufetu nemají vegetské chlebíčky apod.). Je to nová budova, takže nepochybuji o tom, že takových podnětů bude mnoho. Záchody už sice nepřehazovám, ale pořád si myslím, že tam bude hodně prostoru k vylepšování. Ale zároveň, jestli budou chtít studenti a studentky se na něčem takovém podílet; realizace takových projektů by zas mohla být součástí aktivit studentských spolků. To mě jen tak napadlo. Ale vzhledem k tomu, že zatím nevíme, kdy vůbec bude povolena prezenční výuka, tak je to zatím vedlejší.	Jsem moc vděčná za všechny své kolegyně a kolegy, s nimiž jsem se dosud měla možnost seznámit; "lidský faktor" (studentský i pedagogický) hraje ve vzdělávacím procesu velmi významnou roli. Co bych ale pozměnila - kombinované studium bych rozložila do více, než dvojí zatěžkávacích bloků. Na tuto vymožené "jízdu" se vyučující stresují z časového tlaku na vlastní výkład a studující se stresují z množství studijních povinností, které musí zvládnout v rámci samostatné práce. Většina studujících z kombinovaných forem studia paralelně studuje ještě jiný vysokoškolský obor, pracuje, vychovává potomstvo, či se jednoduše snaží o zachování alespoň trošky pravidelného psychohygienického časoprostoru ve svém dění, přičemž mnohdy snoubí více z těchto uvedených činností současně. Věřím, že navýšení frekvence blokových setkání na vícero za měsíc (byť třeba v menší časové dotaci) by ulevilo všem osobám účastnícím se výukového procesu.	Na FHS je zcela zásadní bakalářský stupeň studia. Tím já ale bohužel neprofitel, tedy nyní nejsem schopen říct, co bych měnil. Mám jednu myšlenku a je to záležitost, o kterí napíkad na UP v Olomouci rozhodoval senát na úrovni fakulty a tím je studentský ombudsman. Myslím, že by to mohla být jedna z věcí, která by zásadně přispěla k nižší stresové zátěži. Ti magisterské úrovně se mi líbí ta rozkročenost a zároveň nenucená interdisciplinarita. Není to sice v gesci senátu, ale rád bych, aby se povedené diplomky Častěji dostávaly na stránky recenzovaných časopisů, aby existovala váže ze strany fakulty a vedoucích motivovat diplomanty tímto směrem. A u doktorských programů bych uvítal větší možnosti dobrovolného zapojení doktorandů napříkład do výuky. Existují síce cesty, jak se při PhD dostat k výuce, čehož je důkazem i napříkład kolegyně Tatiana Badurová, ale myslím si, že možností k zapojení doktorandů do chodu fakulty by mohlo být více. Nicméně největší a jedinečnou výhodou je široký záběr celé fakulty. Nevím, na které jiné fakultě je k nalezení pestřejší paleta výzkumných témat než zde.
Co říkáš na zkoušku z Úvodu do historie?	Úvod do historie má velmi špatnou pověst. Skoro to vypadá, jako by to byla ta nejhorší překážka v bakalářském studiu. Tím, že se Úvod ho historie bude dále zjednodušovat, se možná zvýší propustnost prvního ročníku, ale problém poměru přijatých studentů k počtu absolventů to nevyřeší. Je potřeba komunikovat, ptát se historiků, jak se na zkoušku lépe připravit, co jsme v přípravě neúspěchu udělali špatně (nebo v případě úspěchu správně), je potřeba dostat zpětnou vazbu. A právě toto bych chtěl podpořit - zlepšení komunikace mezi studenty a pedagogy, existenci účinné zpětné vazby. Je ale třeba tento problém konečně vyřešit, aby bylo možné zabývat se i dalšími věcmi.	Domnívám se, že by se tato zkouška měla „vykalibrovat". Mělo by se každopádně upustit od nesmyslně vysoké úrovně náročnosti. Je také potřeba se zaměřit na průběh samotné přípravy. Dle mého názoru by výrazně pomohlo, kdyby se učitelé pokusili vcítit do studenta v prvním ročníku bakaláře a pokusili se najít způsob, jak studentům v přípravě pomoci. Domnívám se, že ředitel si zrále ještě přílišě velkým faktorem úspěšnosti u této zkoušky. Je potřeba utvořit celistvou koncepci tohoto předmětu tak, aby naše studenty primárně obohacoval a ne primárně vyhazoval.	Zkouška se řeší nejen na senátu už nějakou dobu a zdá se, že se záležitostí kolem její reformy dávají do pohybu. Podle některých tato zkouška hyzdí tvář fakulty, a především klid studentského života už přes patnáct let. Já mám za to, že největší problém s ní začal být teprve před pár lety. Taky jsem slyšel, že se za těch patnáct let vůbec nezměnila, ale mohu potvrdit od svých známých absolventů, že tahle zkouška se za patnáct let změnila tolikrát, kolikrát se změnily zkoušky ostatní. Právě její nejposlednější podoba se zatím projevila jako nejméně funkční, a to je také to, co se již druhým rokem na senátu řeší předmětu tak, aby naše studenty primárně obohacoval a ne primárně vyhazoval.	Že obecná rozpolenosť a rozmrzelosť okolo tejto skúšky nám začína prerastať cez hlavu. Ja sa nesmiernie nechať strhnúť hnevom či strachom. Že je potreba slušne, ale neodbytne komunikovať jednotné stanovisko.	Úplně tohle je mé velmi osobní téma. Sama jsem úvod dala až na šestý pokus a chýbělo málčko, aby se stal důvodem, proč skončím na studiem. Od svého nástupu do senátu se aktivně zapojuji do hledání řešení, jak zachovat vysokou kvalitu úvodu do historie jako předmětu, ale zároveň nastavit zkoušku tak, aby byla spravedlivější.	Zkouška by měla být vyvážená a zdá se, že v současnosti je tato rovnováha vychýlena v neprospěch studentů/studentek. Je potřeba tento neporemě narovnat. Zároveň v senátu není téhle téma žádnou novinkou a diskuze o této věci neustále pokračuje — a v poslední době prý určitěn jistý pokrok. Také je to trochu bulvární téma, což občas trochu znemožňuje smysluplnou diskuzi.	Vůbec nic, nemám s ní zkušenost. Bakalářský titul nemám z FHS UK.	Co vím, tak je to údajně nejoblíbenější (nejnáročnější) zkouška FHS (ač jsem historik, tak některými verzemi testů bych neprošel). Nicméně je důležité mít takové těžké milníky, člověk pozná, čeho je schopen. Na druhou stranu se domnívám, že koncentrovat učivo vždy do jedné konečné zkoušky není nejlepší způsob jak zkoušení látku naučit. Teď nehovořím jen o Úvodu do historie ale i o jiných předmětech. Možností získávat určitě body v průběhu semestru je známá například VŠE. Tím chci říct, že by se měla ocařovat práce za celý semestr. Kdo by plnil své úkoly v průběhu semestru, měl by například snížený bodový práh pro splnění zkoušky nebo podobně. Domnívám se, že je to tak spravedlivější a snižuje to i míru stresu ve zkouškovém období.	Co vím, tak je to údajně nejoblíbenější (nejnáročnější) zkouška FHS (ač jsem historik, tak některými verzemi testů bych neprošel). Nicméně je důležité mít takové těžké milníky, člověk pozná, čeho je schopen. Na druhou stranu se domnívám, že koncentrovat učivo vždy do jedné konečné zkoušky není nejlepší způsob jak zkoušení látku naučit. Teď nehovořím jen o Úvodu do historie ale i o jiných předmětech. Možností získávat určitě body v průběhu semestru je známá například VŠE. Tím chci říct, že by se měla ocařovat práce za celý semestr. Kdo by plnil své úkoly v průběhu semestru, měl by například snížený bodový práh pro splnění zkoušky nebo podobně. Domnívám se, že je to tak spravedlivější a snižuje to i míru stresu ve zkouškovém období.
Volíme tři studentské senátory/senátorky do senátu. Koho z ostatních kandidátů/kandidátek by podpořil/a a proč?	Podpořil bych své kolegy z Antropologie, Tatianu Badurovou a Adama Vostárka. Tatia je cílevědomá a zkušená, Adam je upřímný, přátelský. Věřím, že oba by byli pro studentské zastoupení v senátu přínosem.	Z ostatních kandidátů bych volil Tatianu Badurovou a Davida Jelínka. Oba dva znám a vím, že se budou za práva studentů bít do posledního dechu.	Chci vyjádřit podporu kolegyni Agátě Hrdličkové, které končí na senátu mandát stejně jako mě a mám za to, Že plnila svou funkci senátorky velmi poctivě. Dále bych chtěl podpořit kolegu Ondřeje Nývlta, který má zrale nápady a myslím, Že by byl důstojným senátorem. A nakonec rozhodně budu hlasovat pro Adama Vostárka, který je spolucakládatelem studentského spolku KORIDOR a podílel se na mnoha studentských aktivitách, tak věřím, Že on také bude v senátu na svém místě.	Podporujem Agátu Hrdličkovú, Davida Jelínka a Adama Vostárka. Všetci traja si zásadové, čestní, pracovití a dokážu podriadiť svoje záujmy záujmom kolektívu.	Rozhodně nesáhnete vedle, když podpoříte mé kolegyně z genderu. Káťu Maškovou, protože jako studentka psychologie bude podporovat téma psychického zdraví studujících, které mi připadá zásadní. Báru Soukupovou, která je aktivní i ve velké politice, má přehled, nasazení a čtt pro správnou věc. A v neposlední řadě Táňu Badurovou, která jako studující a zároveň tajemnice má přehled v dění na fakultě a zároveň prsty v organizaci spousty akademických i méně formálních akcích, kterými dopřihuje fakultní dění. Jsem si 100% jistá, Že všechny tři budou hájit zájmy studentstva, co jim budou síly stačit.	Rád bych podpořil Adama Vostárka, Agátu Hrdličkovou a Felixe Geisl